

Sevgiliye Mektup 2

– ebru çimen · 13 Temmuz 2019

Önce tahta masamdaki
tozlu defter dağıldı
Sayfaları kırıldı şimdi anılar
yarım kaldı siman belirdikçe
gözümde canlandı !
Seni unutmama çare aradı
dün gibi yaşananlar
Bıraktım seni !
Anla, benim olmayan emanet
kalbin derinlerine gömülen

hasretin acı kitabını...
Dayanamıyorum uçurtmana !
Ne olacaksa olsun kabulüm
böylesi daha iyi belki de ...
Hayırlısı buymuş demek adettendir.
Her ayrılık bu sözü haketmez gerçekten.
Değer bilir, Fecr-i gönle sığar
ve Vacib yakışır hislerim oldu...

Benden önce ne konuşuyor,
ne duyuyor artık
Seni bile anlatmıyor
Kimse seni bilmedi,
Bende başladın, bende bittin
bu aşkın en gizlisi sendin !
Cümleâleme rezil olan ikimiziz
Mutluluk sihri bize değmedi muzdaribiz.

Belki de küçüktüm, dediğin gibi
sen aşkı oyun sandın...
Bense oyuna kandım ama
artık istemiyorum !
Bıraktım seni, tuttuğum yasımla,
hakkımı helal ettim yine de,

merhamet yemiřim...
Aklım karışık, kalbim kenetli kalbine

Acım taze alışırım elbette
Zaman ilaçtır derdi büyüklerimiz,
ne dođru söylemiř !
Silmek deđildi sindirmekti...
Merhem bulamadım
yarama silemezdim ben.
Bıraktım seni keder ve ızdırapla.

Hecelerin rengi soldu
Hasta oldu aşkın meali,
desen zaten silindi
Mazide harap, virane gönlüm.
Mektubun elimde pulu üzerinde
Bıraktım seni anla !
Seher vaktinde azd ettim,

uđurlara terk ettim.
Ve adını ellerimde alan kaderine...
r a h a t l a !